

عنوان مقاله:

آموزش عالی و ایجاد قابلیت در دانشجویان رشته های علوم انسانی

محل انتشار:

کنگره ملی علوم انسانی (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

عباس صادقی - عضو هیئت علمی دانشگاه گیلان

احمد ابراهیم زاده - عضو هیئت علمی دانشگاه گیلان

خلاصه مقاله:

ایجاد قابلیت در دانشجویان یکی از اهداف مهم آموزش عالی است؛ در واقع همواره این سوال مطرح بوده است که یک دانش جو پس از حضور در دانشگاه و صرف وقت و انرژی بالا خره با مسائل فردی و اجتماعی چگونه باید روبرو شود؟ چه توانایی هایی را باید را در دانشگاه کسب کند؟ این توانایی ها در چه زمینه هایی به صورت عملی و عینی قابل بررسی و توجه است؟ و عوامل موثر بر ایجاد قابلیت در دانشگاه ها چیست؟ در این مقاله سعی شده است که ابتدا یک تعریف عملیاتی از مفهوم قابلیت ارائه شود و سپس به سه نکته اساسی در رابطه با قابلیت یعنی آموزش برای قابلیت، رابطه قابلیت با محیط خارج از کلاس (که در آن از اخذ بازخورد از کیفیت فعالیت فارغ التحصیلان، تغییرات در جامعه و محیط کار و نیز توجه به استقلال فردی بحث می شود) و همچنین رابطه قابلیت و کیفیت یادگیری (که در آن کاربرد دانش ها و مهارت ها، یادگیری مشارکتی، مسئولیت پذیری و نیز یادگیری فعال بحث می شود) بررسی و تجزیه و تحلیل می شود و در پایان پیشنهاد هایی برای ایجاد قابلیت و ارتقاء کیفیت آن ارائه می شود

کلمات کلیدی:

آموزش عالی، نظام آموزشی، ایران، علوم انسانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/100717>

